

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 610/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, zastúpeného Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., Mariánske námestie 2, Žilina, proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gn 135/25/1100-2 z 9. júla 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. septembra 2025 doplnenou podaním doručeným ústavnému súdu 24. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na súkromie podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení so zákazom diskriminácie podľa čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a základného práva na ochranu zdravia podľa čl. 40 ústavy upovedomením generálnej prokuratúry č. k. IV/2 Gn 135/25/1100-2 z 9. júla 2025 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Navrhuje napadnuté upovedomenie zrušiť a vec vrátiť generálnej prokuratúre na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol 15. novembra 2024 vyšetrený lekárom v ambulancii všeobecného lekárstva v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, kde mu bol predpísaný liek „TRAMAL tvrdé kapsuly 50 mg“ (ďalej len „tramal“). Postup ústavu na výkon trestu odňatia slobody zvolený pri podávaní mu predmetného lieku atakoval podnetom na vykonanie dozoru prokurátora podľa § 18 ods. 1

písm. a) v spojení s § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

3. Dňa 13. mája 2025 bolo generálnej prokuratúre doručené sťažovateľovo podanie z 9. mája 2025 označené ako „*podnet na vykonanie dozoru prokurátora podľa § 18 ods. 1 písm. a) zák. č. 153/2001 Z.z.*“. Zároveň bolo v ten istý deň doručené generálnej prokuratúre aj sťažovateľovo podanie označené ako „*opakovaný podnet – žiadosť o preskúmanie Vybavenia podnetu zo dňa 24.03.2025*“, ktorým sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín rezultujúceho v upovedomení č. k. 3 Kn 141/25/3300-3 z 10. apríla 2025. Tieto podania boli vyhodnotené prokurátorom generálnej prokuratúry napadnutým upovedomením ako nedôvodné a z toho dôvodu aj odložené, keďže v postupe príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej aj „ZVJS“) nezistil porušenia zákona, na ktoré by bolo potrebné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia. Zároveň vo vzťahu k namietanému porušeniu patientských práv neodovzdaním letáku/informácie o lieku, jeho obalu a dokladu z registračný pokladne nezistil, že by odovzdané neboli, avšak v prípade ak sa tak nestalo, malo sa tak urobiť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Proti napadnutému upovedomeniu generálnej prokuratúry a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) v čase od 15. novembra 2024 do 19. novembra 2024 mu referent režimu ako nezdravotnícky pracovník podával po jednotlivých dávkach liek tramal z tzv. liekoviek, namiesto toho, aby mu vydal celé balenie lieku v originálnom balení, aké je vydané v lekárni, pričom samotné podanie lieku bolo uskutočnené v kancelárii príslušníka ZVJS v ubytovni, kde bol umiestnený. Na tento postup neexistuje oprávnenie v zmysle zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o liekoch a zdravotníckych pomôckach“) ani zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovaní zdravotnej starostlivosti“);

b) k porušeniu jeho práva na súkromie došlo tým, že mu humánný liek nebol odovzdaný v originálnom balení a s informáciou pre užívateľa. Z dokladu z registračnej pokladne nebolo zrejmé, aký bol obsah balenia, veľkosť balenia ani množstvo liečiva, ale len počet balení. Sťažovateľ nemal možnosť overiť si, či mu bolo lekárňou vydané balenie lieku, ktoré predpísal lekár a či mu boli v ústave podané lieky v predpísanom množstve;

c) k porušeniu jeho práva na súkromie došlo aj tým, že mu bol liek podaný z tzv. liekoviek a osobou, ktorá nebola zdravotnícky pracovník, tak ako to prikazuje zákon o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, t. j. došlo k nedovolenému zaobchádzaniu s liekmi. Predmetný zásah do jeho práv ústav odvodzuje z § 4 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone trestu odňatia slobody“) a interného predpisu ZVJS. Sťažovateľ namieta, že § 4 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody ukladá odsúdenému povinnosti podrobiť sa obmedzeniam, avšak neobsahuje právo orgánov verejnej moci stanovovať medze základných práv a slobôd internou normotvorbou bez ich obmedzenia v zákone. V danom prípade absentuje legalita zásahu do jeho práva na súkromie a zdravie. Zároveň absentuje aj posúdenie primeranosti zásahu do jeho

práv, ktoré by odôvodňovalo obmedzenie namietaných práv, keďže nemá žiadnu poruchu osobnosti ani nie je závislý na návykových látkach. Sťažovateľ ďalej uvádza, že liek mu bol podaný už 15. novembra 2024, avšak v lekární bol vyzdvihnutý až 18. novembra 2024. Prípadné skladovanie (predzásoby) lieku predstavuje samo osebe delikt;

d) závery generálnej prokuratúry v napadnutom upovedomení považuje za svojvoľné. Rozporuje jej záver, že podávanie lieku nemožno označiť za podanie lieku v zmysle § 121 zákona o liekoch a zdravotníckych pomôckach;

e) podľa zákona o liekoch a zdravotníckych pomôckach neexistuje žiadne obmedzenie výdaja humánných liekov s obsahom omamnej alebo psychotropnej látky II. skupiny „civilným pacientom“. V jeho prípade došlo k porušeniu zákazu diskriminácie obmedzením výdaja lieku z dôvodu jeho postavenia, t. j. väzňa, pričom neexistuje legitímny cieľ, ktorý by prípadnú diskrimináciu ospravedlňoval a prípadný taký dôvod by ani nebol primeraný;

f) k porušeniu práva na inú právnu ochranu došlo svojvoľným postupom generálnej prokuratúry, z ktorej vyjadrenia (vo vzťahu k odovzdaniu mu lieku – posledná veta napadnutého upovedomenia) je zrejmé, že dôsledne neprešetrila okolnosti veci. Ak by sa tak stalo, zistila by, že k žiadnemu odovzdaniu informácie pre užívateľa a obalu lieku nedošlo. Prípadné odovzdanie mu týchto vecí *ex post* predstavuje porušenie jeho práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), zákazu diskriminácie (čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru) v spojení s porušením práva na súkromie (čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 ústavy, čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru) a základného práva na ochranu zdravia (podľa čl. 40 ústavy) napadnutým upovedomením generálnej prokuratúry, ktorým bol prešetrový sťažovateľov podnet z 9. mája 2025 označený ako «*podnet na vykonanie dozoru prokurátora podľa § 18 ods. 1 písm. a) zák. č. 153/2001 Z.z.*», a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

6. Súčasťou označeného základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry a tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa opravným prostriedkom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej opravnému prostriedku (sťažnosti, podnetu – žiadosti) vyhovel (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06).

7. Ústavný súd východiskovo podotýka, že v zásade nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory generálnej prokuratúry, ktoré ju pri výklade a aplikácii právnych predpisov v konkrétnom prípade viedli k prijatiu určitého rozhodnutia (v danom prípade napadnutého upovedomenia, pozn.). Právne závery generálnej prokuratúry môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňovateľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva.

8. Vo vzťahu k označenému právu na súkromný život ústavný súd akcentuje, že ako sa opakovane vyjadril Európsky súd pre ľudské práva, súkromný život je široký pojem, ktorý nemožno úplne

definovať (S. a Marper proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok veľkého senátu, 4. 12. 2008, č. 30562/04).

9. Aj keď výkon trestu odňatia slobody ako každé iné opatrenie zbavujúce osobu slobody zahŕňa rôzne obmedzenia jej práv a slobôd, táto osoba nestráca svoje práva podľa dohovoru len z dôvodu jej postavenia ako väznenej osoby vrátane práv zaručených čl. 8 dohovoru; preto musia byť obmedzenia týchto práv v každom prípade odôvodnené (Khoroshenko proti Rusku, rozsudok ESĽP z 30. 6. 2015, č. 41418/04).

10. Článkom 8 dohovoru sa určuje formálna podmienka „*súladu so zákonom*“ a dve kumulatívne materiálne podmienky na obmedzenie práva na súkromie. Jednou materiálnou podmienkou je „*nevyhnutnosť obmedzenia v demokratickej spoločnosti*“ a ďalšou je ochrana jednej z taxatívne určených hodnôt – národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, zdravia alebo morálky alebo práv a slobôd iných.

11. Podľa ustálenej judikatúry pojem nevyhnutnosti znamená, že zásah zodpovedá naliehavej spoločenskej potrebe a konkrétne je proporcionálny k legitímnemu cieľu, ktorý sa ním sleduje (Wainwright proti Spojenému kráľovstvu, č. 12350/04 z 26. septembra 2006, ods. 43).

12. Z hľadiska metodologického je teda možné zhrnúť, že pri sťažnostiach týkajúcich sa porušenia práva na súkromie po uznaní, že ide o vec spadajúcu do pôsobnosti pojmu súkromný život, ESĽP presúva svoju pozornosť na skúmanie ospravedlniteľnosti takéhoto zásahu z pohľadu limitov vymedzených čl. 8 dohovoru. Ako prvé nastupuje posúdenie kritéria legality (že k zásahu došlo na základe zákona), potom legitímnosti (že k zásahu došlo pre účely niektorého zo záujmov vymedzených odsekom 2 čl. 8 dohovoru) a napokon proporcionality zásahu (že zásah bol v demokratickej spoločnosti nevyhnutný). Ak dôjde k zisteniu nesúladu so zákonom, potom sa už k posúdeniu ďalších dvoch podmienok neprístupuje a konštatuje sa porušenie čl. 8 dohovoru. Kritérium proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do práva na súkromie vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, na jednej strane spoločenského záujmu, na druhej strane záujmu na ochrane práv jednotlivca na súkromie (m. m. III. ÚS 351/2012).

13. Podľa § 96 zákona o výkone trestu odňatia slobody dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon o prokuratúre. Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor dozerá na to, aby v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia, boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány (odsek 1). Podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti (odsek 2). Podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor. Podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší

podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

14. Základný rámec ochrany práv odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody predstavuje § 36 a nasl. zákona o výkone trestu odňatia slobody. Podľa § 36 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody na uplatnenie a zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov podľa tohto zákona má odsúdený právo podávať žiadosti, sťažnosti a podnety štátnym orgánom Slovenskej republiky, ktoré sú príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv, ako aj medzinárodným orgánom a medzinárodným organizáciám, ktoré sú podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, príslušné na prejednanie podnetov alebo sťažností týkajúcich sa ochrany ľudských práv; ústav je povinný bezodkladne zabezpečiť ich odoslanie bez toho, aby zisťoval odosielateľa.

15. Sťažovateľove podnety z 5. mája 2025 a 9. mája 2025 vybavila generálna prokuratúra napadnutým upovedomením. Podanie z 5. mája 2025 v časti popisujúcej nezákonný/nesprávny postup príslušníkov ZVJS pri nakladaní s liekmi, podanie z 24. marca 2025 v rovnakej časti, ako aj podanie z 9. mája 2025 ňou boli vyhodnotené ako podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre. Generálna prokuratúra sa v konkrétnej zamerala na posúdenie, či príslušníci ZVJS postupovali pri podávaní, resp. vydávaní liekov a ich skladovaní v súlade s právnym poriadkom alebo či svojím postupom porušili sťažovateľove práva (s. 1 až 3 napadnutého upovedomenia).

16. Sťažovateľom namietané skutočnosti prokurátor generálnej prokuratúry považoval za nedôvodné bez potreby prijať prokurátorské opatrenia. Pokiaľ sťažovateľ namietal spôsob odovzdania mu lieku a jeho zaobstaranie, prokurátor, jasne vymedzil, že v špecifických podmienkach odsúdených osôb nie je možné, aby pacient osobne navštívil lekárňu a liek si vyzdvihol, a to z dôvodov objektívnych (lekárne sa nenachádzajú v ústavoch na výkon trestu), ale aj z dôvodov režimových (najmä bezpečnostných).

17. Z odôvodnenia namietaného upovedomenia je zrejmé, že generálna prokuratúra sa zaoberala tak kritériom legality, legitimacy, ako aj proporcionality dotknutého zásahu. S poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia a ustanovenie interného predpisu [§ 1a a § 4 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody (s dôrazom na demonštratívny výpočet), interný predpis č. 6/2023] akcentovala (pri zabezpečovaní účelu trestu) dôležitosť toho, aby režimové opatrenia neumožnili odsúdeným disponovať väčším množstvom liekov, ktorých súčasné užitie vo zvýšenej dávke alebo užitie inou osobou, než ktorej boli predpísané, by mohlo vyvolať ohrozenie zdravia alebo nežiaduce sociálne správanie. Zároveň zdôraznila, že užívanie lieku tramal je kontraindikované s užívaním mnohých iných liekov (užitím inou osobou, akej bol liek predpísaný, je vážne ohrozené jej zdravie) a ako opioid môže pri požití v nadmernej dávke vyvolať z hľadiska bezpečnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody (alebo aj mimo) mimoriadne nežiaduce, z bezpečnostného hľadiska rizikové správanie konzumenta. V tejto súvislosti je irelevantná sťažovateľova argumentácia o tom, že nemá žiadnu poruchu osobnosti ani nie je závislý na návykových látkach či jeho diskriminácii z dôvodu obmedzenia výdaja mu väčšieho množstva lieku z dôvodu jeho postavenia väzňa.

18. Obdobné závery ako pre odovzdanie lieku mali podľa generálnej prokuratúry platiť aj pre sťažovateľom namietané skladovanie dotknutého lieku. Podľa jej názoru platí, že ak nie je objektívne možné, aby mal sťažovateľ celé balenie lieku na cele (čo vyhodnotila ako nemožné), je potrebné ho počas doby jeho užívania niekde, mimo dosah, fyzicky umiestniť. K predmetnému

doplnila, že dotknutý liek nevyžaduje žiadne špeciálne podmienky (mrazničku a pod.), pričom podnetmi ani nebolo namietané medicínsky nesprávne skladovanie.

19. Pokiaľ ide o samotný spôsob odovzdania lieku nezdravotníckym pracovníkom (postup upravený namietaným RGR č. 6/2023) na podklade § 4 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody, ten mal sledovať legitímny cieľ, ktorým je bezpečnostné hľadisko príslušníkov ZVJS, ako aj iných osôb. Generálna prokuratúra pomerovala pritom právo odsúdeného na prípadný osobný výdaj lieku priamou formou (jemu osobne) a v celosti (jeho celého balenia) s inými zákonom chránenými záujmami (účel trestu, bezpečnosť iných osôb – predovšetkým ich právo na život a zdravie) so záverom, že potreba chrániť iné záujmy je zjavne nepomerne silnejšia. Zdôraznila, že odovzdanie lieku z tzv. liekovky referentom režimu nie je založené na jeho rozhodnutí o tom, aký liek v akom množstve či čase má odsúdený užiť. Ten je už vopred pripravený, pričom spôsob popísaného odovzdania nemožno označiť za podaj lieku v zmysle § 121a zákona o liekoch a zdravotníckych pomôckach. Prokurátor bol toho názoru, že drvivú väčšinu liekov pacienti vo všeobecnosti užívajú bez toho, aby im bola každá dávka lieku osobitne podaná lekárom či iným zdravotníckym pracovníkom. Liek tramal v jeho tabletkovej forme podľa jeho názoru nepatrí k liekom, ktoré by mal aplikovať pacientovi výlučne zdravotnícky pracovník. Ústavný súd dopĺňa, že sťažovateľ neatakoval podanie nesprávneho lieku.

20. Ústavný súd v okolnostiach prerokúvanej veci nedospel k záveru o svojvoľnosti posúdenia sťažovateľových námietok. Generálna prokuratúra sa jeho podnetmi zaoberala a o ich vybavení ho riadne vyrozumela. Právne závery generálnej prokuratúry v rozsahu, v akom ich sťažovateľ namietal, nie sú zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné. Generálna prokuratúra sa zásahom do práv sťažovateľa zaoberala tak z pohľadu kritéria legality (§ 1 a § 4 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody a nadväzujúci interný predpis), legitimacy (bezpečnostné hľadisko a právo na život a zdravie) a napokon aj proporcionality zásahu (generálna prokuratúra pomerovala nevyhnutnosť zásahu vo vzťahu k proporcionálite zásahu) (body 17 až 19 tohto uznesenia, pozn.). Skutočnosť, že sťažovateľ sa so závermi generálnej prokuratúry nestotožňuje a má na vec iný názor, nemôže sama osebe viesť k záveru o arbitrárnosti napadnutého upovedomenia a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor generálnej prokuratúry svojím vlastným (m. m. napr. IV. ÚS 357/2023).

21. K sťažovateľovej argumentácii namietajúcej odovzdanie mu lieku – posledná veta napadnutého upovedomenia (neodovzdanie letáku/informácie o lieku, jeho obalu a dokladu z registračnej pokladne) – ústavný súd akcentuje, že generálna prokuratúra neopomenula dotknutú časť sťažovateľových námietok. V súvislosti s nimi ale nezistila ich relevanciu. Pokiaľ sťažovateľ aj ďalej namieta, že k žiadnemu odovzdaniu informácie pre užívateľa a obalu lieku nedošlo, ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v zmysle ktorej sú účinným prostriedkom na poskytnutie ochrany práv a právom chránených záujmov sťažovateľa v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody alebo v súvislosti s výkonom väzby podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre, resp. opakovaný podnet podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre, resp. ďalší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06, II. ÚS 21/2010, IV. ÚS 387/2018, II. ÚS 312/2020, IV. ÚS 79/2021).

22. Ústavný súd už viackrát vyslovil právny názor, že vynechanie podnetu, opakovaného podnetu, resp. ďalšieho opakovaného podnetu ako právneho prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov

prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať priame opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (obdobne I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05, II. ÚS 432/2012, III. ÚS 854/2016, II. ÚS 312/2020; v tomto prípade prichádza do úvahy preverenie skutočností, ktoré tvrdí sťažovateľ v ústavnej sťažnosti a pod.).

23. Ústavný súd v osobitných okolnostiach predbežne prerokúvanej veci s cieľom vyhnúť sa prílišnému formalizmu zvolil taký postup vo veci, na podklade ktorého považoval za potrebné preskúmať napadnuté upovedomenie v namietanom rozsahu so záverom o jeho ústavnej udržateľnosti. V nadväznosti na uvedené v preskúmanej časti nezistil takú možnosť porušenia označených práv, ktorých reálnosť by mohol posúdiť po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, v nadväznosti na čo odmietol ústavnú sťažnosť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

24. V rozsahu, v akom sťažovateľ aj po vyrozumení generálnou prokuratúrou trvá na tom, že vo veci nedošlo k náprave (neodovzdanie letáku/informácie o lieku, jeho obalu – bod 21 tohto uznesenia, pozn.), má k dispozícii na preskúmanie zákonnosti tohto vybavenia opakovaný podnet, resp. ďalší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre, a teda ústavnú sťažnosť možno odmietnuť aj ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

25. Ústavný súd sa vysporiadal aj so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ktorú doručil ústavnému súdu spolu s ústavnou sťažnosťou (18. septembra 2025). Následne však doručil ústavnému súdu (24. septembra 2025) plnomocenstvo na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom právnu zástupkyňou uvedenou v záhlaví tohto uznesenia. Ústavný súd uzatvára, že sťažovateľ je v aktuálnom štádiu konania pred ústavným súdom právne zastúpený, v nadväznosti na čo nevyhovel jeho žiadosti podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

26. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu